

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Własności Intelektualnej w składzie:

Przewodniczący   sędzia Marian Kociołek

Protokolant   stażysta Alina Korytkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku C. FZ-LLC w Dubaju (Zjednoczone Emiraty Arabskie)

z udziałem P. S.A. w Warszawie

o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania

postanawia:

oddalić wniosek.

**Uzasadnienie
postanowienia z dnia 15 grudnia 2020 r.**

Wnioskiem z dnia 6 listopada 2020 r. uprawniona C. FZ-LLC z siedzibą w Dubaju (Zjednoczone Emiraty Arabskie) wniosła przeciwko P. Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie o zabezpieczenie roszczenia uprawnionej o nakazanie obowiązanej zaniechania m.in.:

- a) rozpowszechniania w Internecie, w tym zamieszczania na stronach internetowych pod adresami: (x) (...).ch; (y) [https:// \(...\)](https://...) informacji o upadłości C. AG w likwidacji oraz przebiegu postępowania upadłościowego dotyczącego C. AG w likwidacji oraz o konieczności zawarcia przez klientów, których materiał biologiczny objęty jest umową (...) zawartą przez obowiązaną z C. AG w dniu 21 lutego 2019 roku, nowych umów przechowywania materiału biologicznego z obowiązaną lub innym podmiotem z Grupy F.;
- b) zamieszczania na strona internetowych, w tym na stronie internetowej [https:// \(...\)](https://...)/ formularza kontaktowego przeznaczonego dla klientów, których materiał biologiczny objęty jest umową (...) zawartą przez obowiązaną z C. AG w dniu 21 lutego 2019 r., w tym dla klientów uprawnionej, umożliwiającego klientom uprawnionej nawiązanie kontaktu

- z obowiązującą lub innym podmiotem z Grupy F. a w konsekwencji zawarcie umowy przechowania materiału biologicznego z obowiązującą lub innym podmiotem Grupy F.;
- c) zamieszczania na stronach internetowych, w tym na stronie internetowej [https:// \(...\)](https:// (...)) w odpowiedzi na rzekomo zadane pytania, nieprawdziwej i wprowadzającej w błąd informacji, jakoby decyzja o przekazaniu do innego banku Materiału Biologicznego będącego następnie przedmiotem umowy z (...) zawartej przez obowiązującą z C. AG w dniu 21 lutego 2019 roku, była podyktowana ciężką sytuacją spółki prowadzącej dla klientów kriokonserwację (w tym uprawnioną), która to sytuacja finansowa mogła zagrozić bezpieczeństwu spółek;
- d) zamieszczania na stronach internetowych obowiązującej, w tym na stronie internetowej [https:// \(...\)](https:// (...)) w odpowiedzi na rzekomo zadane pytania, nieprawdziwej i wprowadzającej w błąd informacji, jakoby na skutek upadłości C. AG w likwidacji wygaśnięcie umowy (...) zawarta przez obowiązującą z C. AG w dniu 21 lutego 2019 roku, a w związku z tym próbki należące do klientów uprawnionej będące w posiadaniu obowiązującej na podstawie umowy (...) zawartej przez obowiązującą z C. AG w dniu 21 lutego 2019 roku są przedmiotem wielkiej niepewności i że obecnie jest najlepszy czas na to, aby zawrzeć umowę przechowania materiału biologicznego z obowiązującą, aby zabezpieczyć próbki przed niepewnością związaną z upadłością C. AG w likwidacji;

poprzez m.in.:

- 1) nakazanie obowiązującej usunięcia pojawiających się na stronie internetowej obowiązującej pod adresem: [https:// \(...\)](https:// (...)), wyskakującego okienka o treści: „*If you are a client of C. AG in Liquidation with registered office in P. , S. and you want to find more about your biological material stored by (...) under the (...) please, enter (...).ch or click here*” oraz zakazanie obowiązującej zamieszczania w przyszłości na stronach internetowych obowiązującej wyskakującego okienka o powyższej treści lub treści równoznacznej;
- 2) nakazanie obowiązującej usunięcia ze strony internetowej: (x) [https:// \(...\).ch](https:// (...)); (y) [https:// \(...\)](https:// (...)); (z) [https:// \(...\)](https:// (...)) informacji o upadłości C. AG w likwidacji oraz przebiegu postępowania upadłościowego dotyczącego C. AG w likwidacji oraz o konieczności zawarcia przez klientów, których materiał biologiczny objęty jest umową (...) zawartą przez obowiązującą z C. AG w dniu 21 lutego 2019 roku, nowych umów przechowania materiału biologicznego

z obowiązanej lub innym podmiotem z Grupy F. oraz zakazanie obowiązanej publikowania takich informacji w przyszłości;

- 3) nakazanie obowiązanej usunięcia ze strony internetowej: [https://\(...\)formularza kontaktowego](https://(...)formularza kontaktowego) przeznaczonego dla klientów, których materiał biologiczny objęty jest umową (...), zawartą przez obowiązanej z C. AG w dniu 21 lutego 2019 roku, w tym dla klientów uprawnionej, umożliwiające klientom uprawnionej nawiązanie kontaktu

z obowiązanej lub innym podmiotem z Grupy F. , a w konsekwencji zawarcie umowy przechowania materiału biologicznego z obowiązanej lub innym podmiotem z Grupy F. oraz zakazanie obowiązanej zamieszczania takiego formularza kontaktowego w przyszłości;

- 4) nakazanie obowiązanej usunięcia ze strony internetowej: [https:// \(...\)informacji](https://(...)informacji), jakoby decyzja

o przekazaniu do innego banku Materiału Biologicznego będącego następnie przedmiotem umowy (...) zawartej przez obowiązanej z C. AG w dniu 21 lutego 2019 roku, była podyktowana ciężką sytuacją finansową spółki prowadzącej dla klientów kriokonserwację (w tym uprawnionej), która to sytuacja finansowa mogła zagrozić bezpieczeństwu próbek oraz zakazanie obowiązanej publikowania takich informacji w przyszłości;

- 5) nakazanie obowiązanej usunięcia ze strony internetowej: [https:// \(...\)](https:// (...)) w odpowiedzi na rzekomo zadane pytania informacji, jakoby na skutek upadłości C. AG w likwidacji wygaśnie umowa (...) zawarta przez obowiązanej z C. AG w dniu 21 lutego 2019 roku, a w związku z tym próbki należące klientów uprawnionej będące w posiadaniu obowiązanej na podstawie (...)zawartej przez obowiązanej z C. AG w dniu 21 lutego 2019 roku

są przedmiotem wielkiej niepewności i że obecnie jest najlepszy czas na to, aby zawrzeć umowę przechowania materiału biologicznego z obowiązanej, aby zabezpieczyć próbki przed niepewnością związaną z upadłością C. AG w likwidacji oraz zakazanie obowiązanej publikowania takich informacji w przyszłości.

Ponadto uprawniona wniosła o zagrożenie obowiązanej w postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia nakazaniem zapłaty na rzecz uprawnionej kwoty 25.500 zł za każdy dzień naruszenia któregośkolwiek z obowiązków wynikających z postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia (*wniosek, k. 3 – 115 akt*).

W odpowiedzi na wniosek z dnia 8 grudnia 2020 r. obowiązana wniosła m.in. o oddalenie wniosku uprawnionej w całości i o zasądzenie od uprawnionej na rzecz obowiązanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych (*odpowieź na wniosek, k. 2297 – 2337 akt*).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Uprawniona C. FZ-LLC (uprzednio działająca pod firmą C. FZ-LLC) prowadzi działalność w Zjednoczonych Emiratach Arabskich jako bank komórek macierzystych. Uprawniona jest spółką należącą do (...) SA z siedzibą w G.(K.), która to spółka jest z kolei zależna od spółki M. Inc. z siedzibą w C. (S.). Działalność uprawnionej polega na pozyskiwaniu, przetwarzaniu i długotrwałym przechowywaniu komórek macierzystych pochodzących z krwi pępowinowej (zwanymi dalej: „materiałem biologicznym”) i innych tkanek popłodowych na zlecenie rodziców w ramach tzw. bankowania rodzinnego na podstawie umów zawartych pomiędzy rodzicami a uprawnioną (*niesporne, a ponadto odpis z rejestru handlowego D., k. 125 - 139 akt, zezwolenie dla C. FZ-LLC, k. 141 - 148 akt, wydruk ze strony <https://> (...)/, k. 215 akt, akt założycielski spółki M. Inc., k. 217 – 223 akt, umowa nr (...), k. 238 – 247 akt, umowa nr (...), k. 265 – 270 akt, umowa nr (...), k. 756 – 757 akt, umowa nr (...), k. 805 – 806 akt, umowa nr (...), k. 1834 – 1847 akt, odpis certyfikatu zmiany firmy uprawnionej, k. 1863 – 1865 akt*).

Uprawniona oraz klienci traktują materiał biologiczny jako swoistą „polisę ubezpieczeniową” dla potomstwa klientów, gdyż komórki macierzyste są wykorzystywane w ramach leczenia chorób i schorzeń (*umowa nr (...), k. 238 – 247 akt, umowa nr (...), k. 265 – 270 akt*).

Na podstawie umowy zawartej pomiędzy uprawnioną a C. AG z siedzibą w P. (K.), C. AG przechowywała w należących do niej laboratoriach mieszczących się na terytorium S. materiał biologiczny należący do klientów uprawnionej. C. AG (obecnie w upadłości) jest spółką akcyjną prawa szwajcarskiego, będącą jednym z największych i najdłużej działających banków komórek macierzystych w Europie. C. AG nie jest w żaden sposób powiązana z uprawnioną (*niesporne, a ponadto faktury VAT, k. 285 – 319 akt*).

Obowiązana P. Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie jest bankiem komórek macierzystych. Obowiązana funkcjonuje w oparciu o ustawę z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu tkanek i narządów oraz Dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca

2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich Działalność obowiązanej nadzorowana jest przez Krajowe Centrum Bankowania Tkanek i Komórek (wydruk *KRS obowiązanej*, k. 321 – 353 akt).

Obowiązana jest jednostką dominująca w Grupie K. , która to grupa funkcjonuje pod marką F. Group. Obowiązana jest więc częścią międzynarodowej grupy F. (wydruk ze strony internetowej [https:// \(...\)](https://...), k. 355 akt, skonsolidowany raport zawierający średnioroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej P. , k. 362 – 428 akt).

Obowiązana była podmiotem rejestrującym domenę (...) .eu (wydruk ze strony internetowej [https://whois.eurid.eu/pl/\(...\).eu](https://whois.eurid.eu/pl/(...).eu), k. 358 akt).

Na podstawie tzw. umowy wsparcia i przechowania (ang. „(...)”) z dnia 21 lutego 2019 r. zawartej pomiędzy C. AG z siedzibą w P. (K.) i obowiązana, C. AG przekazała i powierzyła obowiązanej materiał biologiczny przechowywany w 56 dewarach, opisanych szczegółowo w załączniku nr 1. Obowiązana miała zagwarantować przechowywanie materiału biologicznego zgodnie z umową oraz zapewnić wszystkie usługi w zakresie postępowania z przekazywanymi dewarami i ich utrzymaniem (umowa „(...)”, k. 460 – 479 akt).

Zgodnie z treścią art. 1.9.2 obowiązana była zobowiązana m.in. aby na życzenie klienta i tylko wtedy, gdy obowiązana otrzyma od C. AG niezbędne informacje, do potwierdzania klientowi, że przechowywanie danego materiału biologicznego zostało powierzone obowiązanej (umowa, k. 483 akt).

C. AG zobowiązana była umożliwić obowiązanej dostęp do bazy danych zawierającej informacje dotyczące klientów i materiału biologicznego, której są wymagane zgodnie z prawem lub z innego powodu niezbędne dla obowiązanej do wykonywania jej obowiązków wynikających z umowy (art. 2.1.2 umowy, k. 484 akt).

Dostęp do bazy danych został obowiązanej udzielony w sposób, który pozwolił na skuteczne wykonywanie praw i obowiązków określonych w umowie przez ograniczoną liczbę pracowników lub kontrahentów obowiązanej, nie większą niż 12 jednoczesnych użytkowników i nie większą niż 10 jednoczesnych użytkowników, w szczególności poprzez udostępnienie osobom wskazanym przez obowiązana kodów dostępu, haseł umożliwiających przeglądanie i weryfikację danych zawartych w bazie danych. Dostęp do bazy danych zostanie udzielony nie później niż w dniu przewozu (...) (art. 2.4 umowy, k. 485 akt).

Wraz z dostępem do bazy danych, ale w każdym przypadku przed przewozem, C. AG dostarczyć miała obowiązanej dyski twarde lub inne urządzenia pamięci masowej (np. sieciowa pamięć masowa) z lokalnymi, kompletnymi, czytelnymi, możliwymi do otwierania, kopiowania, modyfikowania i korzystania informacjami i dokumentami offline zawartymi w bazie danych, które umożliwią obowiązanej korzystanie z danych i informacji przechowywanych na dyskach twardych w komputerach obowiązanej, pod warunkiem jednak, że loginy, hasła i wszelkie informacje umożliwiające obowiązanej otwieranie i korzystanie z dysków twardych przez cały okres trwania umowy zostaną zdeponowane przez C. AG u szwajcarskiego notariusza uzgodnionego przez strony najpóźniej w dniu przewozu. C. AG zapewni, że hasło zostanie udostępnione przez notariusza, na warunkach które zostaną uzgodnione w dobrej wierze przez strony z notariuszem, merytorycznie zgodnych m.in. z założeniem 2.5.4, stanowiącym że w przypadku otrzymania przez notariusza oświadczenia od obowiązanej podpisanego przez wszystkich członków zarządu obowiązanej, wraz z uzasadnionymi dowodami na to, że obowiązana nie posiadała dostępu do bazy danych przez co najmniej 4 godziny dziennie w godzinach od 09:00 do 17:00 przez 3 kolejne dni robocze (...), pod warunkiem że obowiązana niezwłocznie powiadomiła C. AG pocztą elektroniczną o takim braku dostępu każdego dnia, wskazując że nie można było uzyskać dostępu do bazy danych (*art. 2.5 umowy, k. 485 – 486 akt*).

Z zastrzeżeniem art. 3.8, obowiązana zobowiązała się, że przez okres obowiązywania umowy nie będzie wykorzystywała żadnej dokumentacji związanej z klientami lub materiałem biologicznym dostarczonym przez C. AG do obowiązanej zgodnie z umową w celu aktywnego pozyskiwania, nakłaniania lub podjęcia próby pozyskiwania lub nakłaniania jakiegokolwiek klienta do odejścia od C. AG, w celu (i) nakłonienia go do rozwiązania umowy z C. AG lub naruszenia jakichkolwiek umów zawartych C. AG lub (ii) zawarcia nowej umowy dotyczącej przechowywania u obowiązanej materiału biologicznego w szczególności krwi pępowinowej i innych komórek macierzystych (*art. 3.6 umowy, k. 489 akt*).

Żadne z postanowień umowy nie uniemożliwiało obowiązanej bezpośredniej lub pośredniej komunikacji z jakimkolwiek klientem, w szczególności w celu uzyskania wymaganych danych osobowych i/lub zawarcia nowych umów dotyczących przechowywania materiału biologicznego w przypadku naruszenia postanowień umowy przez C. AG, w tym w szczególności: (i) naruszenia przez C. AG obowiązku przekazania obowiązanej wymaganych informacji o kliencie i/lub materiale biologicznym zgodnie z umową (...) (*art. 3.8 umowy, k. 489 akt*).

Emailiem z dnia 6 sierpnia 2019 r. CEO C. AG, pan F.A. zwrócił się do J.B., przedstawiciela obowiązanej, wskazując iż zauważył kilka przypadków oszukańczego wykorzystania bazy danych C. , bowiem jeden z użytkowników obowiązanej zainstalował robota w celu pobrania bazy danych w C. . Pracować miał bez przerwy przez kilka dni i nocy, składając po kilka wniosków na sekundę. F.A. wskazywał na dowody w postaci logowania i zapisów. Obowiązana zaprzeczyła tym zarzutom (*email z dnia 6 sierpnia 2019 r. i nast., k. 605 – 612 akt*).

Po uzyskaniu przez uprawnioną informacji o możliwości przekazania obowiązanej materiału biologicznego klientów uprawnionej, podjęła ona działania i skontaktowała się z obowiązaną celem przewiezienia próbek materiału biologicznego z P. do S. (*korrespondencja mailowa S. H. z J. B., K.Z.i M. W., k. 620 – 625 akt*).

Obowiązana utraciła nieprzerwany dostęp do bazy danych C. AG i zainicjowała procedurę, o której mowa w art. 2.5.4 umowy wsparcia, występując do notariusza w S. o zwolnienie hasła. Emailiem z dnia 11 września 2019 r. notariusz potwierdził ziszczenie się warunku uzasadniającego udostępnienie obowiązanej hasła do bazy danych i dokonał zwolnienia na jej rzecz tego hasła (*korrespondencja dot. udostępniania hasła pomiędzy obowiązaną a powołanym notariuszem, k. 2469 – 2497 akt*).

W dniu 17 września 2019 r. została ogłoszona upadłość C. AG. W komunikacie z dnia 15 lipca 2020 r. (...) Urząd ds. Upadłości wskazał, iż materiał biologiczny przechowywany przez C. AG jest aktualnie przechowywany u obowiązanej (*niesporne, a ponadto komunikat (...)Urzędu ds. Upadłości z dnia 15 lipca 2020 r., k. 2439 – 2441 akt*).

21 listopada 2019 r. z adresu mailowego: (...) .eu została wysłana wiadomość, podpisana jako (...) F. , m.in. do klientów uprawnionej wskazująca na istotną informację dla rodzin, których próbki krwi pępowinowej były przechowywane przez C. albowiem C. przechodzi procedurę upadłościową. Email zawierał odnośniki (*email, k. 838 – 840 i 861 – 862, 906 – 908, 913 – 915, 969 – 971, 976 - 978 akt*).

Na stronie internetowej pod adresem <https://> (...) zamieszczone zostało zaproszenie dla klientów C. poszukujących więcej informacji na temat spółki C. lub nowej umowy z F. do kontaktu z (...) F. telefonicznie pod wskazanymi numerami telefonów lub adresem mailowym. Klienci C. , chcący dowiedzieć się więcej na temat statusu próbek ich dzieci mieli z kolei wypełnić zamieszczony formularz (*wydruk strony internetowej, k. 869 – 870, 983 - 985 akt*).

Na stronie internetowej pod adresem <https://> (...) zamieszczone zostały informacje wyjaśniające czym jest F. oraz P. S.A. operujący pod nazwą F. Group, a także na temat zdarzeń pomiędzy (...) F. a C. (m.in. zawarcie umowy z dnia 21 lutego 2019 r. pomiędzy C. AG i obowiązanej), oraz faktu że wobec C. prowadzone jest postępowanie upadłościowe (*wydruk stron internetowej, k. 881 – 883 akt*).

Dalsze informacje pojawiły się na stronach <https://www.> (...) (*wydruki stron internetowych, k. 885 – 900 akt*).

Dwunastu klientów uprawnionej zwróciło się do niej z pytaniami i prośbą o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji, a w szczególności potwierdzenie gdzie znajdują się próbki materiału biologicznego. Uprawniona udzieliła klientom odpowiedzi (*wiadomości email, k. 998 – 999, 1003 – 1006, 1008 - 1010 akt*).

Pismem z dnia 22 listopada 2019 r. uprawniona zażądała, aby obowiązana wydała próbki klientów uprawnionej znajdujące się w placówkach w P. do laboratorium C. w S. (*pismo uprawnionej do obowiązanej, k. 1074 akt*).

Pismem z dnia 3 grudnia 2019 r. pełnomocnik obowiązanej poinformował o odrzuceniu żądań (*odpowieź obowiązanej, k. 1077 – 1078 akt*).

Obowiązana odpowiadała na zapytania klientów uprawnionej dotyczące miejsca położenia próbek materiału biologicznego (*wydruk emaila K.S. do M.I., k. 1132 akt*).

Z obowiązaną kontaktowali się także inni klienci prosząc o potwierdzenie, czy próbki przechowywane uprzednio przez C. AG są bezpiecznie przechowywane u obowiązanej (*wydruk emaila od N.G. do obowiązanej, k. 2553 akt*).

C. przesyłał dalsze maile, w tym wskazujący na ważną informację dla rodzin, których próbki krwi pępowinowej były przechowywane przez C. AG, spółkę akcyjną założoną na mocy prawa (...), z siedzibą w S., wobec której toczy się postępowanie upadłościowe. Email zawierał odnośniki sugerujące możliwość uzyskania dalszych informacji o statusie próbek oraz o polityce ochrony prywatności danych (*email C. , k. 1169 – 1170 akt*).

Działania ten są skutkiem przyjętej przez obowiązaną polityki. Obowiązana w wewnętrznej działalności wskazywała, że w związku z niedojściem transakcji do skutku Grupa podejmuje obecnie wstępne działania zmierzające do pozyskania dotychczasowych klientów C. w upadłości, którzy przedpłacili za usługę przechowania i wyrażą chęć jej kontynuacji. W sytuacji, w której znacząca część klientów zechciałaby kontynuować przechowywanie w ramach umowy zawartej z emitentem, spółka stałaby się 3-4 największym na świecie bankiem komórek macierzystych pod względem liczby klientów. W

przypadku pozytywnego zakończenia procesu przejęcia klientów podjęte dotychczas działania mogą w dalszej perspektywie wpłynąć na wzrost przychodów netto ze sprzedaży wynikający z przedłużania obecnego okresu przechowywania materiału biologicznego i wnoszenia opłat z tego tytułu (*str. 39 sprawozdania zarządu z działalności Grupy P. za 2019 rok z dnia 31 marca 2020 r., k. 1187 - 1258 akt*).

Postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt XVI GCo 104/20, postanowił zabezpieczyć roszczenie wnioskodawczyni C. FZ-LLC w Dubaju (Zjednoczone Emiraty Arabskie) przeciwko P. Spółce Akcyjnej w Warszawie o nakazanie obowiązanemu zaniechania (*niesporne*).

Postanowieniem z dnia 29 września 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt XVI Gz 50/20 postanowił uchylić powyższe postanowienie i umorzyć postępowanie w sprawie (*niesporne*).

Spółka powiązana z obowiązaną i należąca do tej samej grupy kapitałowej zarządzanej przez obowiązaną jako spółkę dominującą, F. SA, domenę [https:// \(...\)ch](https:// (...)ch). Ponadto F. SA wykorzystuje w prowadzonej działalności domenę [https:// \(...\)ch/](https:// (...)ch/) zarejestrowaną przez obowiązaną (*wydruk ze strony [https:// \(...\)ch/](https:// (...)ch/), k. 1644 – 1647 akt, wydruk ze strony [https://www. \(...\)/](https://www. (...)/) dla strony (...)ch, k. 1649 – 1650 akt, wydruk ze strony [https:// \(...\)](https:// (...)), k. 1652 – 1653 akt, wydruk ze strony [https:// \(...\)](https:// (...)), k. 1655 – 1657 akt, wydruk ze strony [https:// \(...\)ch](https:// (...)ch), k. 1659 – 1661 akt*).

Na stronę (...)ch przekierowuje odesłanie i link zamieszczony w tzw. wyskakującym okienku pojawiającym się na stronie internetowej należącej do obowiązanej [https:// \(...\)](https:// (...)) Na stronie tej zamieszczone są informacje o obowiązanej, rozpoczynające się od danych o P. , dacie jego założenia i międzynarodowej ekspansji pod nazwą F. . W stopce strony głównej i na podstronach zamieszczone są dane korporacyjne obowiązanej (*wydruk ze strony [https:// \(...\)](https:// (...)) wraz z treścią wyskakującego okienka, k. 1664 – 1665 akt, wydruk ze strony [https:// \(...\)](https:// (...)), k. 1667 – 1669 akt, wydruk ze strony [https:// \(...\)](https:// (...)), k. 1674 – 1676 akt*).

Na stronie [https:// \(...\)ch/home](https:// (...)ch/home) zostały zamieszczone zakładki „Contact for clients of C. AG in L.” i „For cliens whose biological materia lis stored under the (...)” (*wydruk ze strony [https:// \(...\)](https:// (...)), k. 1679 – 1682 akt, dalsze wydruki ze strony (...)ch i podstron, k. 1688 – 1829 akt*).

Z adresu mailowego (...)ch wysyłano wiadomości do klientów przechowujących materiał biologiczny w C.AG, m.in. do K.J.. W korespondencji sugerowano, że umowa wsparcia i przechowania, zgodnie z którą Grupa F.

opiekuje się waszymi próbkami, jak również umowa z C.AG w likwidacji pozostaje w mocy tylko jeżeli i do czasu, gdy podmiot realizujący dla was usługę kriokonserwacji nadal będzie istniał. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, sytuacja wymaga ostatecznej regulacji aktywności w celu określenia regulacji pomiędzy klientami a grupą F.. (...) Aby Grupa F. mogła przejąć pełną odpowiedzialność za przechowywanie próbki dzieci klientów, konieczne było zawarcie umowy (*wydruk wiadomości mailowej do K.J., k. 1849 – 1853 akt, email do G. L., k. 1854 – 1855 akt*).

Uprawniona nie znajduje się w stanie upadłości ani likwidacji (*niesporne*).

Postępowanie zabezpieczające jest procesową formą tymczasowej ochrony prawnej i spełnia pomocniczą rolę w stosunku do postępowania rozpoznawczego. Jego celem jest zapewnienie efektywności orzeczenia wydanego w postępowaniu, w którym wierzyciel ma dochodzić swego roszczenia, jednakże bez przesądzania o kształcie przyszłego rozstrzygnięcia w sprawie.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd można żądać udzielenia zabezpieczenia, natomiast w myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Według art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny istnieje, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. W doktrynie podkreśla się, że osiągnięcie celu postępowania w sprawie w rozumieniu art. 730¹ § 2 k.p.c. wiązać należy z rodzajem ochrony prawnej, której udzielenia żąda się w postępowaniu cywilnym. O istnieniu podstawy zabezpieczenia można, więc mówić wtedy, gdy bez zabezpieczenia ochrona prawna udzielona w merytorycznym orzeczeniu w sprawie okaże się niepełna (*tak: A. Jakubecki (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Praktyczny komentarz, Zakamycze, 2005, wyd. II*).

Natomiast roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli *prima facie* istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, iż w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego, Sąd poczyni odmienną ocenę (*por.: postanowienia Sądu Apelacyjnego w Szczecinie: z 27 kwietnia 2006 r. I ACz 468/, LEX nr 516571 i z 28 grudnia 2006 r. I ACz 1129/06, LEX nr 516576*). Wymóg uprawdopodobnienia, a nie dowiedzenia istnienia roszczenia, oznacza zwolnienie strony, obciążonej ciężarem takiego

uprawdopodobnienia, z obowiązku zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.).

Dla udzielenia zabezpieczenia konieczne jest zatem kumulatywne zaistnienie dwóch przesłanek określonych w art. 730¹ k.p.c., uprawdopodobnienie roszczenia oraz wykazanie interesu prawnego.

Uprawniona jako materialnoprawną podstawę roszczeń wskazała przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. z dnia 16 maja 2019 r., Dz.U. z 2019 r. poz. 1010, dalej: „u.z.n.k.”), powołując się na okoliczność iż działania obowiązanej wypełniają znamiona czynu nieuczciwej konkurencji z art. 3 ust. 1 u.z.n.k. z uwagi na podjęcie przez obowiązaną szeregu nieuczciwych i sprzecznych z prawem i godzących w dobre obyczaje działań mających na cel przejęcie klientów uprawnionej, art. 12 ust. 2 u.z.n.k. z uwagi na działania polegające na nakłanianiu klientów uprawnionej do rozwiązywania umów zawartych z uprawnioną oraz art. 14 u.z.n.k. poprzez rozpowszechnianie informacji wprowadzających w błąd w postaci maili wysyłanych m.in. do klientów uprawnionej, a mających zawierać nieprawdziwe informacje.

Zgodnie z treścią art. 1 u.z.n.k., ustawa reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej, w szczególności produkcji przemysłowej i rolnej, budownictwie, handlu i usługach - w interesie publicznym, przedsiębiorców oraz klientów. Przy czym w judykaturze wskazuje się, iż ustawa ta nie może jednak być traktowana jako instrument służący wyeliminowaniu konkurencji w ogóle, w celu zachowania przez przedsiębiorcę dominującej pozycji rynkowej (*por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 września 1998 r., sygn. akt I ACa 281/98, Legalis*).

W uzasadnieniu wyroku z dnia 11 lipca 2002 r. (*sygn. akt I CKN 1319/00, Legalis*) Sąd Najwyższy stwierdził m.in., że: *założeniem ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jest ochrona atrakcyjnej siły przedsiębiorcy oraz jej oddziaływanie na krąg odbiorców. Chodzi o rozgraniczenie między działaniem uczciwym i zgodnym z prawem, a wykraczającym poza ustanowione reguły, nie zaś o ochronę konkretnego osiągnięcia. Ustawa ma zatem na celu zapewnienie prawidłowości zachowania się i działania podmiotów gospodarczych w warunkach wolnej konkurencji i dostępu do rynku na równych prawach. Realizacja konstytucyjnej zasady wolności gospodarczej uzasadnia (...) poszukiwanie równowagi między wolnością rynku i swobodą obrotu a celami ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, określonymi w art. 1.*

Stosownie do art. 3 ust. 1, uznanie działania za czyn nieuczciwej konkurencji warunkowane jest kumulatywnym spełnieniem następujących przesłanek:

- czyn ma charakter konkurencyjny,
- narusza lub zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta,
- jest bezprawny, tj. sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami.

Sąd podziela powszechnie przyjęty w doktrynie i orzecznictwie pogląd, iż przepis art. 3 w ust. 1 w sposób ogólny określa czyn nieuczciwej konkurencji, podczas gdy w ust. 2 wymienia przykładowo niektóre czyny, typizowane dodatkowo w art. 5-17, które należy wyklądać tak, że ogólne określenie i przepisy uszczegóławiające czyn nieuczciwej konkurencji pozostają w następujących relacjach:

- wymienione w ustawie czyny nie tworzą zamkniętego katalogu, za nieuczciwie konkurencyjne można uznać także działanie niewymienione w art. 5-17, jeżeli tylko spełnia ono przesłanki zdefiniowane w art. 3 ust. 1,
- wymagania określone w definicji art. 3 ust. 1 odnoszą się do czynów wymienionych w art. 5-17, a klauzula generalna pełni funkcję korygującą w stosunku do przepisów szczególnych. Gdy dany stan faktyczny, formalnie, spełnia przesłanki z art. 5-17, w rzeczywistości jednak działanie nie wykazuje któregoś ze znamion art. 3 ust. 1 (np. bezprawności, sprzeczności z dobrymi obyczajami), uznanie go za czyn nieuczciwej konkurencji nie jest możliwe.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 2 u.z.n.k. czynem nieuczciwej konkurencji jest także nakłanianie klientów przedsiębiorcy lub innych osób do rozwiązania z nim umowy albo niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, w celu przysporzenia korzyści sobie lub osobom trzecim albo szkodenia przedsiębiorcy. W orzecznictwie wskazuje się, że znamieniem czynu zdefiniowanego w art. 12 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jest „nakłanianie”. Chodzi więc o zachowania celowe, zmierzające do doprowadzenia do zniechęcenia klienta do podmiotu, z którym dotychczas wiązała go umowa, przy czym sposób w jaki owo nakłanianie się odbywa nie jest oparty jedynie na atrakcyjności własnej oferty. Nakłanianiu temu będą najczęściej towarzyszyły zachęty zmierzające do rozwiązania dotychczasowej umowy i przejęcia klienta, przy czym klient ten nie miałby szansy na uzyskanie pewnej gratyfikacji, gdyby uprzednio nie rozwiązał umowy z konkurentem przedsiębiorcy przejmującego (*por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt VII AGa 1567/18, Legalis*).

W myśl art. 14 ust. 1 u.z.n.k. czynem nieuczciwej konkurencji jest rozpowszechnianie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd wiadomości o swoim lub innym przedsiębiorcy albo przedsiębiorstwie, w celu przysporzenia korzyści lub wyrządzenia szkody.

Jak stanowi art. 14 ust. 2 u.z.n.k. wiadomościami, o których mowa w ust. 1, są nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, w szczególności o: 1) osobach kierujących przedsiębiorstwem; 2) wytwarzanych towarach lub świadczonych usługach; 3) stosowanych cenach; 4) sytuacji gospodarczej lub prawnej.

W myśl art. 18 ust. 1 u.z.n.k. w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać: 1) zaniechania niedozwolonych działań; 2) usunięcia skutków niedozwolonych działań; 3) złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie; 4) naprawienia wyrządzonej szkody, na zasadach ogólnych; 5) wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, na zasadach ogólnych; 6) zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej lub ochroną dziedzictwa narodowego - jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji był zawiniony.

W ocenie tutejszego Sądu wniosek jako nieuprawdopodobniony podlegał oddaleniu. Powyższa konkluzja ma oparcie nie tylko w warstwie faktycznej wniosku, w części której uprawniona nie uprawdopodobniła faktów w przedstawionym materiale dowodowym, lecz także z uwagi na wywiedzioną argumentację, która w istotnych zagadnieniach była sprzeczna z przedstawionymi dowodami lub została skutecznie zakwestionowana przez obowiązującą. Przy czym istotne jest, że przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu, są przede wszystkim zdarzenia jakie nastąpiły po wydaniu postanowienia z dnia 28 maja 2020 r. przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt XVI GCo 104/20.

Odnosząc się więc od samych faktów, zdaniem Sądu uprawniona nie uprawdopodobniła, ilu z jej klientów, których próbki materiału biologicznego przechowywane były przez C. AG, przekazano obowiązanej. Uprawniona nie uprawdopodobniła także, że obowiązana dokonała nieuprawnionego dostępu (lub wręcz włamania) do elektronicznej bazy klientów. Na tę okoliczność przedstawiona bowiem została jedynie część korespondencji mailowej pomiędzy obowiązującą a przedstawicielem spółki C. A.G. oraz oświadczenia pracowników uprawnionej. W ocenie Sądu oświadczenia H.H. z dnia 17 grudnia 2019 r. (k. 599 akt) i oświadczenie S.H.z dnia 17 grudnia 2019 r. (k. 602 akt) nie stanowią dowodu danego zdarzenia i nie mogą uprawdopodobnić faktów, co do których uprawniona wywodzi skutki prawne. Są one jedynie dokumentami prywatnymi w rozumieniu art. 245 k.p.c., a więc stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Obowiązana tymczasem zakwestionowała twierdzenia uprawnionej, powołała się zasadnie na treść umowy wsparcia i przechowania (ang. „Back-up and storage agreement”) z dnia 21 lutego 2019 r., która zgodnie z art. 2.4 i 2.5

uprawniała obowiązana do dostępu do bazy danych w określony sposób, a w przypadku naruszenia obowiązków przez C.. AG i uniemożliwienie dostępu do bazy, obowiązana mogła uzyskać dostęp do bazy danych na przekazanych dyskach twardych za pomocą udostępnionego przez notariusza hasła, który to fakt także został uprawdopodobniony.

Kolejno uprawniona nie uprawdopodobniła, że działania obowiązanej mogły wprowadzać klientów uprawnionej w błąd co do upadłości uprawnionej w zakresie w jakim posługiwała się ona oznaczeniem C. w treści korespondencji mailowej. Po pierwsze bowiem, część przedstawionej korespondencji mailowej w ogóle nie dotyczyła obowiązanej lecz innego podmiotu, który jakkolwiek należy do tej samej grupy kapitałowej co obowiązana, to nie jest stroną tego postępowania (F.SA). Ponadto, istotne było to że uprawniona korzystała z firmy C. FZ-LLC przez stosunkowo krótki czas (od 2 listopada 2017 r. do czasu jej zmiany w roku bieżącym), zaś C. AG od niemalże 14 lat posługiwała się tą firmą. Spółki te (uprawniona i C. AG) nie były ze sobą w żaden sposób powiązane, a uprawniona sama w uzasadnieniu wniosku podkreśliła, że jest podmiotem niezależnym. Zatem ewentualne ryzyko konfuzji tych podmiotów przez klientów uprawnionej wynikać mogło raczej z niewiedzy lub nieświadomości klientów będącej skutkiem samodzielnej decyzji uprawnionej o posługiwaniu się taką firmą. Uprawniona nie przedstawiła żadnej logicznej argumentacji przemawiającej za przyjęciem takiej firmy, którą zresztą na skutek zaistniałej sytuacji zmieniła na aktualną C. FZ-LLC.

W świetle powyższego nie jest zatem prawdopodobne, aby obowiązana wysyłając wiadomości do osób, których materiał biologiczny był przechowywany przez C. AG, z należącego do niej adresu email: (...)eu i posługująca się oznaczeniem C. , mogła celowo wprowadzać w błąd klientów uprawnionej co do upadłości samej uprawnionej i jej sytuacji finansowej. Zasadnie zresztą obowiązana podniosła, że informacja o upadłości C. AG była nie tylko publicznie dostępna, ale szeroko w mediach przedstawiana. To uprawniona była podmiotem, którego działalność na rynku europejskim była ograniczona i dla przeciętnego odbiorcy wiadomości było jasne, o który podmiot we wskazanych wiadomościach chodzi. Późniejsza zaś korespondencja, przedmiotowo istotna w niniejszej sprawie, w ogóle nie może być wiązana z obowiązana.

Zdaniem Sądu nie została również uprawdopodobniona skala reakcji klientów, którzy mieli zostać w ten sposób wprowadzeni w błąd. Przyjmując nawet hipotetycznie, że obowiązana celowo działała w wyżej opisany sposób, który wprowadzał w błąd, fakt że uprawniona przedstawiła tylko 12 wiadomości przy znacznie większej bazie klientów (uprawniona wskazała na 12.000 osób) i osób, których materiał biologiczny

był przechowywany przez C. AG raczej prowadzi do przeciwnego wniosku niż wywodzony przez uprawnioną. Analiza poszczególnych wiadomości wskazuje zresztą, że nie wszyscy wskazani klienci mieli problem z rozróżnieniem podmiotów (lub w ogóle taki problem zaistniał), na co wskazuje treść emaili dotycząca umów (...)(...) czy (...).

Uprawniona nie uprawdopodobniła także, iż działania obowiązanej miały prowadzić do nakłaniania klientów uprawnionej do rozwiązania z uprawnioną umowy. Uprawniona nie przedstawiła bowiem żadnych dowodów wskazujących, że klienci rzeczywiście złożyli jej wnioski o rozwiązanie z nią umowy o przechowanie materiału biologicznego. Obowiązana istotnie natomiast zwracała się do klientów C. AG (która przecież nie jest powiązana z uprawnioną), sugerując chęć zawarcia umowy o przechowywanie materiału biologicznego z F. .

Uprawniona nie uprawdopodobniła wreszcie, że treści będące podstawą jej roszczeń ocenianych w niniejszym postępowaniu, na stronie internetowej (...) .ch i na dalszych podstronach zostały opublikowane przez obowiązaną. Wręcz przeciwnie, z załączonych do akt dokumentów wynika wprost, że właścicielem domeny jest F. SA. Podstawowy zatem fakt, warunkujący legitymację bierną obowiązanej jako adresata roszczeń, nie został przez uprawnioną uprawdopodobniony.

Dokonując następnie oceny prawnej przedstawionych argumentów w świetle wyżej wymienionych lecz nieuprawdopodobnionych faktów, stwierdzić należy że roszczenia zabezpieczenia których uprawniona się domagała, nie mogły podlegać zabezpieczeniu. Wskazane roszczenia (od a do d, oznaczone w petitum wniosku jako g), h), i) i j)) i sposoby zabezpieczenia (od 1 do 5, oznaczone w petitum wniosku od 6 do 10) nie dotyczyły bowiem działań obowiązanej, lecz innej spółki jaką jest F. SA do której należą wskazane domeny, na których zamieszczono formularze i określone, będące przedmiotem sporu treści.

Zdaniem Sądu nie zostało przez uprawnioną uprawdopodobnione aby obowiązana dopuściła się zarzucanych jej czynów nieuczciwej konkurencji z art. 3 ust. 1 u.z.n.k., art. 12 ust. 2 u.z.n.k., mającego polegać na nakłanianiu klientów uprawnionej do rozwiązania z obowiązaną umów oraz art. 14 u.z.n.k. mającego polegać na rozpowszechnianiu informacji wprowadzających w błąd w postaci maili wysyłanych m.in. do klientów uprawnionej, a mających zawierać nieprawdziwe informacje.

Niezależnie bowiem od treści komunikatów, maili oraz formularzy bezsprzecznym jest iż pochodziły one z adresów mailowych lub znajdowały się na stronie internetowej należącej do spółki F. SA, która nie jest stroną niniejszego postępowania. Nie została zatem spełniona

podstawowa przesłanka odpowiedzialności bowiem sprawcą czynu nieuczciwej konkurencji, z którego uprawniona wywodzi odpowiedzialność, nie jest obowiązana.

Ponadto w ocenie Sądu, odnosząc się do naruszenia art. 12 ust. 2 u.z.n.k., nie zostało uprawdopodobnione aby obowiązana rzeczywiście nakłaniała klientów uprawnionej do rozwiązania z nią umowy, rozumianego jako zniechęcanie klientów uprawnionej i ukierunkowane na przysporzenie korzyści obowiązanej i/lub szkodenie interesom uprawnionej. Treść wymienionej korespondencji niewątpliwie nie jest tak neutralna jak zdaje się to kreować obowiązana, nie dotyczyła ona jednak uprawnionej lecz spółki C. AG i wskazywała na sytuację obiektywnie prawdziwą – znajdowanie się tej spółki w upadłości. Z całą pewnością nie zawierała sugestii, jakoby to uprawniona znajdowała się w takim stanie i nie nakłaniała klientów uprawnionej do rozwiązania z nią umowy – taki warunek nie został w żadnej z przedstawionych wiadomości wyartykułowany, a potencjalny skutek w postaci rozwiązania umowy przez klienta z uprawnioną na skutek sugerowania upadłości uprawnionej nie został uprawdopodobniony.

Również w zakresie podnoszonego naruszenia art. 14 u.z.n.k., zauważyć należy że nawet gdyby hipotetycznie to obowiązana rozpowszechniała sporne treści mające wprowadzać w błąd, to informacje o upadłości C. AG nie były nieprawdziwe i a w żadnym z załączonych do akt maili nie wskazano, aby to uprawniona (ówcześnie C.FZ-LLC) znajdowała się w stanie upadłości czy była powiązana z C.AG. Jak już wyżej zostało zaznaczone, zdaniem Sądu w świadomości potencjalnych adresatów wiadomości mailowych i stron, skrót „C.” utożsamiany jest raczej ze spółką szwajcarską C.AG niż uprawnioną, tak z uwagi na długi czas korzystania z firmy oraz pozycję rynkową.

Odpowiedzialność zaś wiązana z naruszeniem art. 3 ust. 1 u.z.n.k. nie została uprawdopodobniona, gdyż powoływane przez uprawnioną fakty nie zostały wykazane. Uprawniona prawidłowo wskazała, że strony są przedsiębiorcami funkcjonującymi na tym samym rynku, jednakże kwestia podjęcia przez obowiązaną działań nieuczciwych, sprzecznych z prawem czy dobrymi obyczajami (np. wywodzone włamanie do bazy danych, kierowanie przez obowiązaną maili do klientów uprawnione, etc.) została zakwestionowana. Wątpliwa była także argumentacja uprawnionej dotycząca wskazywanych dobrych obyczajów w postaci uczciwości, lojalności kupieckiej oraz zasady powstrzymywania się od ingerowania w stosunki kontraktowe innych podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, bowiem w swej istocie odnosiła się do skonkretyzowanych naruszeń z art. 12 ust. 2 u.z.n.k. i 14 u.z.n.k. Art. 3 ust. 1 pełni nie tylko rolę klauzuli generalnej i działania niewymienione w tych artykułach, mogą być uznane za nieuczciwie konkurencyjne, jeżeli

tylko spełniają przesłanki zdefiniowane w art. 3 ust. 1. Skoro jednak powołane przez uprawnioną działania (te wykraczające poza te objęte zarzutami dotyczącymi przepisów art. 12 ust. 2 i 14 u.z.n.k, jak i nimi objęte) nie zostały uprawdopodobnione, to brak jest podstaw do konstruowania odpowiedzialności obowiązanej z tego przepisu. 18.12.2020

Mając na uwadze konieczność kumulatywnego spełnienia przesłanek zabezpieczenia, wobec oceny roszczeń uprawnionej jako nieuprawdopodobnionych, Sąd zaniechał badania przesłanki interesu prawnego i wniosek o zabezpieczenie na podstawie wyżej powołanych przepisów oddalił.